

عنوان مقاله:

واکاوی زمینه های ناسازواری در روابط ایران و عربستان بر پایه نظریه سازه انگاری

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های راهبردی سیاست، دوره 3، شماره 12 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

افشین متقی - استادیار جغرافیای سیاسی دانشگاه خوارزمی تهران

خلاصه مقاله:

ایران و عربستان سعودی با توجه به مختصات ژئوپلیتیک و ویژگیهای جغرافیایی خود، دو کشور مهم و تعیین کننده در منطقه به شمار می آیند. دو کشور، تقریباً از دهه 1950 به این سو، یکدیگر را به عنوان یک رقیب در نظر گرفتهاند. تنش و ناسازواری میان این دو کشور، پس از پهلوی دوم شکل جدیتری گرفت و به دلیل متقارن بودن حوزه های نفوذ این دو کشور در منطقه، ایران و عربستان سطح پیوسته ای از تنش را میان خود تجربه کردهاند. رقابت ایران و عربستان، زمینه ی گستردهای را دربرمیگیرد. این زمینه ی رقابت در کنار شماری از عوامل مادی و معنوی سبب بروز تنش و تیرگی در روابط تهران - ریاض شده است. ایران، به ویژه پس از رخداد انقلاب اسلامی در پی نفوذ در میان کشورهای مسلمان منطقه است و به دلیل خاستگاه ایدیولوژیک شیعی خود با ایدیولوژی وهابیت عربستان ناهمسازی دارد. از این گذشته، پیوستگیهای ژئوپلیتیک و رقابت در منطقه بر پایه کسب قدرت و هژمونی نیز بر رویارویی این دو کشور افزوده است. پژوهش حاضر، از لحاظ روش شناسی توصیفی- تحلیلی است و برپایه ی نظریه ی سازه انگاری می کوشد تا به واکاوی مهمترین دلایل ناسازواری در روابط میان ایران و عربستان بپردازد. بر پایه نتایج این تحقیق، به نظر میرسد که فقدان سه شاخص هنجار، انگاره و هویت مشترک در میان ایران و عربستان، در کنار رقابت و قدرت بر بنیاد ژئوپلیتیک، از عوامل مهم ایجاد تنش در روابط تهران - ریاض بهشمار میروند.

کلمات کلیدی:

ایران، عربستان، نظریه سازه انگاری، هویت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/722269>

